
ผู้ทำลาย
เดยัน อินดอฟ
เอเดรียน อีเบนส์

อัปเดตใหม่ล่าสุด!

2026

จัดพิมพ์โดย

MARANATHA
MEDIA

maranathamedia.com

www.fatheroflove-thailand.com

Contents

1. ทูตสวรรค์ชั่วร้ายในอียิปต์ 4

2. ผู้ทำลายคือใคร 9

3. พระลักษณะที่ตรงกันข้าม 14

4. ทูตสวรรค์ผู้ทำลายในวาระสุดท้าย 23

5. แล้ว “ทูตสวรรค์ของพระเจ้า” เล่า 36

ผู้ทำลาย 54

1. ทูตสวรรค์ชั่วร้ายในอียิปต์

Psalm 78:43-48 describes the plagues that fell upon Egypt before the people of Israel was delivered from slavery. We read:

สดุดี 78:43-48 บรรยายถึงภัยพิบัติที่เกิดขึ้นกับอียิปต์ ก่อนที่ชนอิสราเอลจะได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาส ดังนี้

Psalm 78:43-48 How he had wrought his signs in Egypt, and his wonders in the field of Zoan: And had turned their rivers into blood; and their floods, that they could not drink. He sent divers sorts of flies among them, which devoured them; and frogs, which destroyed them. He gave also their increase unto the caterpillar, and their labour unto the locust. He destroyed their vines with hail, and their sycamore trees with frost. He gave up their cattle also to the hail, and their flocks to hot thunderbolts

สดุดี 78:43-48 เมื่อพระองค์ทรงทำบรรดาหมายสำคัญของพระองค์ในอียิปต์ และการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระองค์ในไร่นาโศอัน พระองค์ทรงเปลี่ยนแม่น้ำของพวกเขาให้เป็นเลือด เขาจึงดื่มจากลำธารของเขาไม่ได้ พระองค์ทรงส่งฝูงเหลือบมาท่ามกลางพวกเขา มันกัดกินเขา และทรงส่งฝูงกบซึ่งทำลายเขา พระองค์

ประทานพืชผลของพวกเขาแก่ตั๊กแตนตัวอ่อน และผลผลิตของเขาแก่ตั๊กแตนวัยบิน พระองค์ทรงทำลายเถาองุ่นของพวกเขาด้วยลูกเห็บ และต้นมะเดื่อของเขาด้วยน้ำค้างแข็ง พระองค์ทรงมอบฝูงวัวของพวกเขาแก่ลูกเห็บ และฝูงปศุสัตว์ของเขาแก่ฟ้าผ่า

Now please read verse 49 carefully:

บัดนี้ ขอให้อ่านข้อ 49 อย่างถี่ถ้วน

Psalm 78:49 He cast upon them the fierceness of his anger, wrath, and indignation, and trouble, **by sending evil angels among them**.

สดุดี 78:49 (ฉบับมาตรฐาน) พระองค์ทรงปล่อยความกริ้วอันร้อนแรงของพระองค์มาเหนือพวกเขา ทั้งความเกรี้ยวกราด ความโกรธ และความทุกข์ลำบาก คือคณะทูตสวรรค์ผู้ทำลาย

สดุดี 78:49 (ฉบับ KJV) พระองค์ทรงปล่อยความกริ้วดุร้ายของพระองค์มาเหนือเขา ทั้งพระพิโรธ ความกริ้วและความทุกข์ลำบาก **โดยส่งเหล่าทูตสวรรค์ชั่วร้ายท่ามกลางเขา**

Here we are told that the plagues that fell upon Egypt involved evil angels, which can only mean they were

demons. There are certainly no evil angels in heaven who cheerfully follow God's will.

ข้อนี้บอกเราว่าภัยพิบัติที่เกิดขึ้นกับอียิปต์นั้นเกี่ยวข้องกับทูตสวรรค์ชั่วร้าย และนั่นหมายความได้อย่างเดียวว่าพวกมันคือสมุนของซาตาน แน่นอนว่าในสวรรค์ไม่มีทูตสวรรค์ชั่วร้ายที่ยินดีทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า

Now, can we find what the evil angels were doing in Egypt at the time of plagues?

แล้วเราจะรู้ได้หรือไม่ว่าทูตสวรรค์ชั่วร้ายเหล่านี้ทำอะไรในอียิปต์ระหว่างที่เกิดภัยพิบัติ

Let us read Exodus 12:12 –

ให้เรามาอ่านอพยพ 12:12 ดังนี้

Exodus 12:12 For I will pass through the land of Egypt this night, and will smite all the firstborn in the land of Egypt, both man and beast; and against all the gods of Egypt I will execute judgment: I am the LORD

อพยพ 12:12 เพราะในคืนวันนั้น เราจะผ่านไปในแผ่นดินอียิปต์ และเราจะประหารลูกหัวปีทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์ทั้งของมนุษย์

และของสัตว์ และเราจะพิพากษาลงโทษพระทั้งหมดของอียิปต์ เราคือพระยาห์เวห์

“I WILL PASS THROUGH... AND WILL SMITE... I AM THE LORD”. From this verse it is clear that the tenth plague or destruction of the firstborn in Egypt was the judgment of the Lord. The verse seems to indicate that the Lord personally, directly, will destroy all the firstborn of Egypt, but let us read what verse 23 says in the same chapter:

“เราจะผ่านไป... และจะประหาร... เราคือพระยาห์เวห์” จากข้อนี้เห็นได้ชัดว่าภัยพิบัติที่สิบ คือการทำลายลูกหัวปีในอียิปต์ เป็นการพิพากษาของพระยาห์เวห์ ข้อนี้ดูเหมือนจะบ่งชี้ว่าพระยาห์เวห์จะทรงทำลายลูกหัวปีทั้งหมดของอียิปต์ด้วยพระองค์เองโดยตรง แต่ให้เรามาอ่านข้อ 23 ในบทเดียวกัน ดังนี้

Exodus 12:23 For the LORD will pass through to smite the Egyptians; and when he seeth the blood upon the lintel, and on the two side posts, the LORD will pass over the door, and

will not suffer **THE DESTROYER** to come in unto your houses to smite you

อพยพ 12:23 เพราะพระยาห์เวห์จะเสด็จผ่านไปเพื่อจะประหารคนอียิปต์ เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นเลือดที่วงกบประตูทั้งด้านบนและด้านข้างทั้งสองข้าง พระยาห์เวห์จะทรงผ่านเว้นประตูนั้น และจะไม่ทรงให้**ผู้สังหาร** [ผู้ทำลาย] เข้าไปในบ้านพวกท่านเพื่อจะประหารท่าน

Here we have an entirely different picture; namely it is not the LORD who will with His hand destroy the firstborn but someone who is called "the Destroyer".

จากข้อนี้เราได้ภาพที่ต่างออกไปโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ ผู้ที่ทำลายลูกหัวปีไม่ใช่พระยาห์เวห์ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง แต่เป็นผู้ที่ถูกเรียกว่า “ผู้ทำลาย”

2. ผู้ทำลายคือใคร

Who is this? We have another reference to the destroyer in 1 Corinthians 10:10:

ผู้ทำลายที่ว่านี้คือใคร ยังมีข้อพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งที่กล่าวถึงผู้ทำลาย คือ 1 โครินธ์ 10:10

1 Corinthians 10:10 Neither murmur ye, as some of them also murmured, and were destroyed of **THE DESTROYER**

1 โครินธ์ 10:10 อย่าให้เราบ่นเหมือนบางคนในพวกเขาได้ทำ แล้วต้องพินาศด้วย**องค์เพชฌฆาต** [ผู้ทำลาย]

The word for destroyer has this meaning in the Greek. From G3645; a ruiner, that is, (specifically) a venomous serpent: - destroyer.

คำที่แปลว่า “องค์เพชฌฆาต” นั้น ในภาษากรีกมีความหมายดังนี้ มาจาก G3645 นิยามไว้ว่า “ผู้ที่ทำให้พินาศ เจาะจงลงไปคือ **งูพิษ**” จึงแปลว่า “ผู้ทำลาย”

This is about Israel in the desert where some of them were destroyed by the destroyer. Again this verse is not clear as to who is the destroyer. Most people think it is the Lord

because, they say, He was the one who punished the people in the wilderness. Yet in Exodus 12:23 see that it can't be the Lord for He was the one who allowed or prevented the destroyer from destroying.

ข้อนี้กล่าวถึงชนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร ที่บางคนต้องพินาศด้วยน้ำมือของผู้ทำลาย ข้อนี้ก็ยังไม่ได้บอกชัดเจนอีกเช่นกันว่าผู้ทำลายคือใคร คนส่วนใหญ่คิดว่าคือพระยาห์เวห์ เพราะพวกเขาบอกว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ลงโทษผู้คนในถิ่นทุรกันดาร แต่อพยพ 12:23 แสดงว่าเป็นพระองค์ไปไม่ได้ เพราะพระองค์ทรงเป็นฝ่ายที่อนุญาตหรือยับยั้งไม่ให้ผู้ทำลายลงมือทำลาย

Another reference to the destroyer we have in Revelation 9:11:

อีกข้อหนึ่งที่กล่าวถึงผู้ทำลายอยู่ในวิวรณ์ 9:11

Revelation 9:11 And they had a king over them, which is **the angel of the bottomless pit**, whose name in the Hebrew

tongue is **Abaddon**, but in the Greek tongue hath his name **Apollyon**

วิวรณ์ 9:11 พวกมันมี**ทูตของบาดาลลึก**เป็นกษัตริย์ปกครองเหนือมัน ทูตผู้นั้นมีชื่อภาษาฮีบรูว่า **อาบัดโดน**และในภาษากรีกว่า **อปอลลิโยน**

The word “ABADDON” or “APOLLYON” means “DESTROYER”. So, this angel of the bottomless pit is the Destroyer. Who is he? The Bible explains itself,

คำว่า “อาบัดโดน” หรือ “อปอลลิโยน” แปลว่า “ผู้ทำลาย” ดังนั้นทูตของบาดาลลึก (เหวลึกที่ไร้ก้นบึ้ง อันเป็นที่คุมขังอำนาจชั่วร้าย) องค์นี้ก็คือผู้ทำลายนั่นเอง แล้วเขาคือใคร พระคัมภีร์ให้คำตอบด้วยตัวของพระคัมภีร์เอง

Revelation 9:1 And the fifth angel sounded, and I saw **a star fall from heaven unto the earth: and to him was given the key of the bottomless pit**

วิวรณ์ 9:1 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าเห็น**ดาวดวงหนึ่งที่ได้ตกจากฟ้าลงมาที่แผ่นดินโลก**แล้ว **พระเจ้าประทานลูกกุญแจสำหรับช่องของบาดาลลึกให้แก่ดาวดวงนั้น**

I think it is clear as to who is this star that was fallen from heaven unto the earth. It's Satan. SATAN IS THE DESTROYER!

ผมคิดว่าชัดเจนแล้วว่าดาวดวงนี้ที่ตกจากฟ้าลงมายังแผ่นดินโลก คือใคร นั่นคือซาตาน **ซาตานคือผู้ทำลาย**

Ellen White confirms what we find in the Bible. She states that Satan is called the Destroyer in the Scriptures.

เอลเลน ไวท์ (ค.ศ. 1827–1915 นักเขียนคริสเตียนชาวอเมริกัน ซึ่งผู้เขียนอ้างถึงงานของเธอตลอดทั้งเล่ม) ยืนยันสิ่งที่เราพบในพระคัมภีร์ เธอกล่าวว่าพระคัมภีร์เรียกซาตานว่าผู้ทำลาย

> "Satan is the great enemy of God and man. He transforms himself through his agents into angels of light. **In the Scriptures he is called a destroyer**, an accuser of the brethren, a deceiver, a liar, a tormentor, and a murderer" (5T 137)
>
> "ซาตานเป็นศัตรูตัวฉกาจของพระเจ้าและของมนุษย์ มันแปลงตัวเองและตัวแทนของมันให้กลายเป็นทูตสวรรค์แห่งความสว่าง **ในพระคัมภีร์เรียกมันว่าผู้ทำลาย** ผู้กล่าวหาพี่น้อง ผู้หลอกลวง ผู้มุสา ผู้ทรมาน และฆาตกร" (5T 137)

“Satan is the destroyer” (Banner, March 1, 1905)

“ซาตานเป็นผู้ทำลาย” (Banner, 1 มีนาคม ค.ศ. 1905)

3. พระลักษณะที่ตรงกันข้าม

In contrast we see what Jesus says about destroying.

ในทางตรงกันข้าม ให้เรามาดูสิ่งที่พระเยซูตรัสเกี่ยวกับการทำลาย

Luke 9:56 For the Son of man is not come to destroy men's lives, but to save them.

ลูกา 9:56 (ฉบับ KJV) เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์ แต่มาเพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด

In stooping to take upon Himself humanity, Christ revealed a character the opposite of the character of Satan. (DA 25)

ในการที่พระคริสต์ทรงถ่อมพระองค์ลงมารับสภาพมนุษย์ พระองค์ทรงเปิดเผยพระลักษณะที่ตรงกันข้ามกับลักษณะของซาตาน (DA 25)

Satan is the destroyer, but Christ is the restorer. (RH, November 26, 1895)

ซาตานเป็นผู้ทำลาย แต่พระคริสต์ทรงเป็นผู้ฟื้นฟู (RH, 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 1895)

If Christ revealed a character opposite to Satan, then is there any time he would reveal a character the same as Satan and

destroy people? In how much of Christ's work did he teach that He would destroy people?

ถ้าพระคริสต์ทรงเปิดเผยพระลักษณะที่ตรงกันข้ามกับซาตานแล้วจะมีสักครั้งหรือไม่ที่พระองค์จะทรงเปิดเผยพระลักษณะอย่างเดียวกับซาตานและทรงทำลายผู้คน ในพระราชกิจของพระคริสต์นั้น มีมากน้อยเพียงใดที่พระองค์ทรงสอนว่าพระองค์จะทรงทำลายผู้คน

> He came to lift up man. It was provided that whosoever should believe in Christ as his personal Saviour should be saved. **In all his works he taught men that it was his mission not to destroy men's lives, but to save them**. (ST, July 2, 1896 par. 3)
>
> พระองค์เสด็จมาเพื่อยกชูมนุษย์ขึ้น ได้มีการจัดเตรียมไว้ว่าผู้ใดที่เชื่อในพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของเขาจะได้รับความรอด **ในพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์ พระองค์ทรงสอนมนุษย์ว่าพันธกิจของพระองค์มิใช่เพื่อทำลายชีวิตมนุษย์ แต่เพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด** (ST, 2 กรกฎาคม ค.ศ. 1896 ย่อหน้า 3)

In all of Christ's works He taught men that it was not His mission to destroy. It was His mission to reveal the Father by saving, redeeming, and rescuing.

ในพระราชกิจทั้งสิ้นของพระคริสต์ พระองค์ทรงสอนมนุษย์ว่าการทำลายไม่ใช่พันธกิจของพระองค์ พันธกิจของพระองค์คือการเปิดเผยพระบิดา โดยการช่วยให้รอด การไถ่ และการช่วยกู้

> Christ came to the world to seek and save the lost. When accused by the Pharisees of eating with publicans and sinners, He replied, "I am not come to call the [professedly] righteous, but sinners to repentance." **He came to save, not to destroy. Souls are very precious in His sight; for by creation and by redemption they are His**. (MM 183)
>
> พระคริสต์เสด็จมาในโลกเพื่อแสวงหาและช่วยผู้หลงหายให้รอด เมื่อพวกฟาริสีกล่าวหาพระองค์ว่าทรงร่วมรับประทานอาหารกับคนเก็บภาษีและคนบาป พระองค์ตรัสตอบว่า "เรามิได้มาเพื่อเรียกคนชอบธรรม [ที่อ้างตัวว่าชอบธรรม] แต่มาเรียกคนบาปให้กลับใจใหม่" **พระองค์เสด็จมาเพื่อช่วยให้รอด มิใช่เพื่อทำลาย จิตวิญญาณทั้งหลายมีค่ายิ่งนักในสายพระเนตรของพระองค์ เพราะโดยการทรงสร้างและโดยการทรงไถ่ พวกเขาเป็นของพระองค์** (MM 183)

The Lord seeks to save, not to destroy. He delights in the rescue of sinners. "As I live, saith the Lord God, I have no pleasure in the death of the wicked." Ezekiel 33:11. **By warnings and entreaties He calls the wayward to cease from their evil-doing and to turn to Him and live**. He gives His chosen messengers a holy boldness, that those who hear may fear and be brought to repentance. (PK 104, 105)

พระยาห์เวห์ทรงแสวงหาที่จะช่วยให้รอด มิใช่ที่จะทำลาย พระองค์ทรงปีติยินดีในการช่วยกู้คนบาป "พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราไม่พอใจในความตายของคนอธรรม" เอเสเคียล 33:11 **ด้วยคำเตือนและคำวิงวอน พระองค์ทรงเรียกคนที่หลงผิดให้เลิกทำชั่ว ให้หันกลับมาหาพระองค์ และมีชีวิตอยู่** พระองค์ประทานความกล้าหาญอันบริสุทธิ์แก่ผู้สื่อสารที่ทรงเลือกไว้ เพื่อคนที่ได้ยินจะเกรงกลัวและถูกนำมาสู่การกลับใจใหม่ (PK 104, 105)

It is not part of the Divine nature to destroy but to reconstruct.

การทำลายไม่ใช่ส่วนหนึ่งของพระลักษณะของพระเจ้า แต่การสร้างขึ้นใหม่ต่างหากคือพระลักษณะของพระองค์

Redemption is part of the divine nature. It is the prerogative of God to have to reconstruct, not to destroy. The Son of God was given to die before the foundation of the world. The existence of sin is unexplainable; therefore not a soul knows what God is until he sees himself in the light reflected from the cross of Calvary, and detests himself as a sinner in the bitterness of his soul. (TM 264, 265)

การไถ่เป็นส่วนหนึ่งของพระลักษณะของพระเจ้า เป็นพระสิทธิ์ของพระเจ้าที่จะทรงสร้างขึ้นใหม่ มิใช่ที่จะทรงทำลาย พระบุตรของพระเจ้าทรงถูกมอบไว้ให้สิ้นพระชนม์ตั้งแต่ก่อนวางรากฐานของโลก การมีอยู่ของบาปนั้นอธิบายไม่ได้ ดังนั้นจึงไม่มีจิตวิญญาณใดรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นเช่นไร จนกว่าเขาจะมองเห็นตัวเองในความสว่างที่สะท้อนจากกางเขนแห่งคาลวารี และเกลียดชังตัวเองในฐานะคนบาปด้วยความขมขื่นแห่งจิตวิญญาณของเขา (TM 264, 265)

This same character is in the angels. They are not sent from heaven to destroy but to save.

พระลักษณะเดียวกันนี้อยู่ในเหล่าทูตสวรรค์ด้วย พวกท่านไม่ได้ถูกส่งมาจากสวรรค์เพื่อทำลาย แต่เพื่อช่วยให้รอด

Angels are sent from the heavenly courts, not to destroy, but to watch over and guard imperiled souls, to save the lost, to bring the straying ones back to the fold. "I came not to condemn, but to save," Christ declared. Have you, then, no pitying words to speak to the straying? Will you let them perish, or will you reach out to them a helping hand? (RH, May 10, 1906)

ทูตสวรรค์ถูกส่งมาจากราชสำนักสวรรค์ มิใช่เพื่อทำลาย แต่เพื่อเฝ้าดูแลและปกป้องจิตวิญญาณที่ตกอยู่ในอันตราย เพื่อช่วยผู้หลงหายให้รอด เพื่อนำผู้ที่หลงเจิ่นกลับคืนสู่คอก พระคริสต์ทรงประกาศว่า "เรามิได้มาเพื่อกล่าวโทษ แต่มาเพื่อช่วยให้รอด" แล้วท่านไม่มีถ้อยคำแห่งความสงสารที่จะกล่าวแก่ผู้ที่หลงเจิ่นบ้างหรือ ท่านจะปล่อยให้พวกเขาพินาศ หรือท่านจะยื่นมือเข้าช่วยเหลือพวกเขา (RH, 10 พฤษภาคม ค.ศ. 1906)

So is it clear who the evil angels are who were "sent" to Egypt? It was Satan and his demons that destroyed all the firstborn of Egypt.

ถึงตรงนี้ชัดเจนแล้วหรือยังว่าทูตสวรรค์ชั่วร้ายที่ถูก "ส่ง" ไปยังอียิปต์นั้นคือใคร ผู้ที่ทำลายลูกหัวปีทั้งหมดของอียิปต์คือซาตานและสมุนของมัน

The Hebrew word for sending in Ps 78:49 means to release or discharge.

คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า **ส่ง** ในสดุดี 78:49 นั้นมีความหมายว่า **ปล่อย** หรือ **ปลดออก**

Now, perhaps some will jump in here complaining that I made God and Satan collaborators and friends, where Satan is fulfilling God's plans.

มาถึงตรงนี้ อาจมีบางท่านแย้งขึ้นมาว่าผมทำให้พระเจ้ากับซาตานกลายเป็นผู้ร่วมงานและเป็นมิตรกัน โดยที่ซาตานเป็นผู้ทำให้แผนการของพระเจ้าสำเร็จ

No, I did not do this under any circumstances. God and Satan are not friends. The truth is that Satan is a destroyer just waiting to destroy all those who are not under God's special protection. In the case of Egypt, those were all the firstborn. If the power of God had not protected the others, Satan would have destroyed all the Egyptians. Ellen White

speaks about the impatience of the destroyer to destroy in the following text:

ไม่ใช่เช่นนั้นเลย ผมไม่ได้หมายความอย่างนั้นในกรณีใดทั้งสิ้น พระเจ้ากับซาตานไม่ได้เป็นมิตรกัน ความจริงก็คือซาตานเป็นผู้ทำลายที่เฝ้ารอคอยจะทำลายทุกคนที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การคุ้มครองเป็นพิเศษของพระเจ้า ในกรณีของอียิปต์ คนเหล่านั้นคือบรรดาลูกหัวปี หากฤทธานุภาพของพระเจ้าไม่ได้ปกป้องคนอื่น ๆ ไว้ ซาตานคงทำลายชาวอียิปต์จนหมดสิ้น เอลเลน ไวท์ กล่าวถึงความใจร้อนของผู้ทำลายที่อยากจะลงมือทำลายไว้ในข้อความต่อไปนี้

> Thus the archfiend clothes with his own attributes the Creator and Benefactor of mankind. Cruelty is satanic. God is love; and all that He created was pure, holy, and lovely, until sin was brought in by the first great rebel. Satan himself is the enemy who tempts man to sin, and then destroys him if he can; and when he has made sure of his victim, then he exults in the ruin he has wrought. **If permitted, he would sweep the entire race into his net. Were it not for the interposition of**

divine power, not one son or daughter of Adam would escape. (GC 534.2)

ด้วยประการฉะนี้ จอมมารจึงเอาคุณลักษณะของตัวมันเองมาสวมให้แก่พระผู้สร้างและพระผู้ทรงพระคุณของมนุษยชาติ ความโหดร้ายเป็นของซาตาน พระเจ้าทรงเป็นความรัก และทุกสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนั้นบริสุทธิ์ ศักดิ์สิทธิ์ และงดงามน่ารัก จนกระทั่งจอมกบฏคนแรกได้นำบาปเข้ามา ซาตานเองคือศัตรูที่ล่อลวงมนุษย์ให้ทำบาป แล้วก็ทำลายเขาเสียถ้ามันทำได้ และเมื่อมันแน่ใจว่าเหยื่อตกเป็นของมันแล้ว มันก็ลิงโลดยินดีในความพินาศที่มันได้ก่อขึ้น **หากได้รับอนุญาต มันจะกวาดต้อนมนุษย์ทั้งเผ่าพันธุ์เข้าไปในตาข่ายของมัน หากปราศจากการเข้าแทรกแซงของฤทธานุภาพของพระเจ้าแล้ว จะไม่มีบุตรชายหญิงของอาดัมสักคนเดียวที่รอดพ้นไปได้** (GC 534.2)

“Lucifer became the destroyer of those whom heaven had committed to his guardianship” (AUCR, October 1, 1906)

“ลูซิเฟอร์กลายเป็นผู้ทำลายบรรดาผู้ที่สวรรค์ได้มอบหมายให้อยู่ในความพิทักษ์ของมัน” (AUCR, 1 ตุลาคม ค.ศ. 1906)

4. ทูตสวรรค์ผู้ทำลายในวาระสุดท้าย

Sister White, in describing the end-time judgments of God, is suggesting that the judgments of Egypt were shadows and says:

เอลเลน ไวท์ เมื่อกล่าวถึงการพิพากษาของพระเจ้าในวาระสุดท้าย ได้ชี้ให้เห็นว่าการพิพากษาที่เกิดกับอียิปต์นั้นเป็นเพียงเงาล่วงหน้า โดยกล่าวว่า

> “When the destroying angel was to pass through Egypt, to destroy the first-born of man and beast, Israel was commanded to gather their children and families into their houses with them, and then mark their door-posts with blood, that the destroying angel might pass by their dwellings, and if they failed to go through with this process, there was no difference made between them and the Egyptians.
>
> “เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทำลายกำลังจะผ่านไปทั่วอียิปต์ เพื่อทำลายลูกหัวปีของมนุษย์และของสัตว์ ชนอิสราเอลได้รับพระบัญชาให้รวบรวมลูกหลานและครอบครัวของตนเข้ามาอยู่ในบ้านพร้อมกับตน แล้วทำเครื่องหมายที่วงกบประตูด้วยเลือด เพื่อทูตสวรรค์ผู้ทำลายจะได้ผ่านเว้นที่อาศัยของพวกเขาไป และหากพวกเขาไม่ได้

ทำตามขั้นตอนนี้ ก็จะไม่มีความแตกต่างใดเลยระหว่างพวกเขากับชาวอียิปต์

The destroying angel is soon to go forth again, **not to destroy the first-born alone, but "to slay utterly old and young, both men, women and little children"** who have not the mark. Parents, if you wish to save your children, separate them from the world..." (RH, October 14, 1875)

อีกไม่นานทูตสวรรค์ผู้ทำลายจะออกไปอีกครั้งหนึ่ง **มิใช่เพื่อทำลายลูกหัวปีเท่านั้น แต่เพื่อ "ฆ่าทั้งคนแก่และคนหนุ่มสาว ทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กเล็กเสียให้สิ้น"** คือผู้ที่ไม่มีเครื่องหมาย บิดามารดาทั้งหลาย หากท่านปรารถนาจะช่วยบุตรของท่านให้รอด จงแยกพวกเขาออกจากโลกนี้..." (RH, 14 ตุลาคม ค.ศ. 1875)

So what is represented by the command to slay utterly old and young, both men, women and children? This is the command of Ezekiel 9 and the men with the slaughter weapons:

แล้วพระบัญชาให้ฆ่าทั้งคนแก่และคนหนุ่มสาว ทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กเสียให้สิ้นนั้น เป็นภาพแทนของสิ่งใด นี่คือพระบัญชาในเอเสเคียล บทที่ 9 และบรรดาผู้ที่ถืออาวุธสังหาร ดังนี้

Ezekiel 9:2-6 [2]**And, behold, six men came from the way of the higher gate, which lieth toward the north, and every man a slaughter weapon in his hand**; and one man among them was clothed with linen, with a writer's inkhorn by his side: and they went in, and stood beside the brasen altar. [3]And the glory of the God of Israel was gone up from the cherub, whereupon he was, to the threshold of the house. And he called to the man clothed with linen, which had the writer's inkhorn by his side; [4]And the LORD said unto him, Go through the midst of the city, through the midst of Jerusalem, and set a mark upon the foreheads of the men that sigh and that cry for all the abominations that be done in the midst thereof. [5]And to the others he said in mine hearing, Go ye after him through the city, and smite: let not your eye spare, neither have ye pity: [6]**Slay utterly old and young, both maids, and little children, and women**: but come not near any man upon whom is the mark; and begin at my sanctuary. Then they began at the ancient men which were before the house.

เอเสเคียล 9:2-6 [2]**และนี่แน่ะ มีชายหกคนเข้ามาจากทางประตูบนซึ่งหันหน้าไปทางเหนือ แต่ละคนถืออาวุธสังหารมาในมือ** และมีชายคนหนึ่งสวมเสื้อผ้าป่านมีกล่องเครื่องเขียนอยู่ที่เอวมา

ท่ามกลางพวกเขา และเขาทั้งหลายเข้ามายืนอยู่ข้างแท่นทองสัมฤทธิ์ [3]พระสิริของพระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ขึ้นไปจากเครูบซึ่งพระสิรินั้นเคยสถิตอยู่ ไปยังธรณีประตูพระนิเวศ และพระองค์ตรัสเรียกชายที่นุ่งห่มผ้าป่านซึ่งมีกล่องเครื่องเขียนอยู่ที่เอว [4]พระยาห์เวห์ตรัสกับเขาว่า “จงผ่านไปตลอดนคร คือกรุงเยรูซาเล็ม และทำเครื่องหมายไว้ที่หน้าผากของคนเหล่านั้นที่ถอนหายใจและคร่ำครวญ เนื่องด้วยสิ่งน่าเกลียดชังทั้งสิ้นที่ทำกันในเมืองนั้น” [5]และพระองค์ตรัสกับคนอื่น ๆ ให้ข้าพเจ้าได้ยินว่า “จงผ่านไปตลอดนครตามหลังเขาไป และฆ่าฟันเสีย นัยน์ตาของเจ้าอย่าได้ปรานี และเจ้าอย่าสงสาร [6]**จงฆ่าทั้งคนแก่ คนหนุ่ม หญิงสาวพรหมจารี เด็กเล็ก และผู้หญิงเสียให้สิ้น** แต่อย่าเข้าใกล้ผู้ที่มีเครื่องหมาย และจงเริ่มต้นที่สถานนมัสการของเรา” ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงเริ่มต้นที่พวกผู้ใหญ่ซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศ

What does the slaying of young and old with the slaughter weapons mean?

การฆ่าคนหนุ่มสาวและคนแก่ด้วยอาวุธสังหารนั้นหมายความว่าอย่างไร

Unless they repent, and leave the work of Satan in oppressing those who have the burden of the work and in holding up the hands of sinners in Zion, they will never receive the mark of

God's sealing approval. **They will fall in the general destruction of the wicked, represented by the work of the five men bearing slaughter weapons**. (3T 267)

ถ้าพวกเขาไม่กลับใจ และไม่ละทิ้งงานของซาตานในการกดขี่ผู้ที่แบกภาระของงาน และในการหนุนมือของคนบาปในศิโยน พวกเขาจะไม่มีวันได้รับเครื่องหมายแห่งการประทับตรารับรองของพระเจ้า **พวกเขาจะล้มลงในความพินาศทั่วไปของคนชั่ว ซึ่งแทนด้วยงานของชายห้าคนที่ถืออาวุธสังหาร** (3T 267)

So the work of the five men bearing the slaughter weapons means the general destruction of the wicked. How does this general destruction take place? Note carefully the following statements:

ดังนั้นงานของชายห้าคนที่ถืออาวุธสังหารจึงหมายถึงความพินาศทั่วไปของคนชั่ว แล้วความพินาศทั่วไปนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร ขอให้สังเกตข้อความต่อไปนี้ให้ดี

I saw four angels who had a work to do on the earth, and were on their way to accomplish it. Jesus was clothed with priestly garments. He gazed in pity on the remnant, then raised His hands, and with a voice of deep pity cried, “My blood, Father, My blood, My blood, My blood!” Then I saw an

exceeding bright light come from God, who sat upon the great white throne, and was shed all about Jesus. Then I saw an angel with a commission from Jesus, swiftly flying to the four angels who had a work to do on the earth, and waving something up and down in his hand, and crying with a loud voice, “Hold! Hold! Hold! Hold! until the servants of God are sealed in their foreheads.” (EW 38.1)

ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์สี่องค์ซึ่งมีงานที่ต้องทำบนแผ่นดินโลก และกำลังอยู่ระหว่างทางที่จะไปทำงานนั้นให้สำเร็จ พระเยซูทรงฉลองพระองค์ด้วยเครื่องแต่งกายของปุโรหิต พระองค์ทอดพระเนตรคนที่เหลืออยู่ด้วยความสงสาร แล้วทรงชูพระหัตถ์ขึ้นและทรงร้องด้วยพระสุรเสียงที่เปี่ยมด้วยความสงสารอย่างลึกซึ้งว่า “พระโลหิตของข้าพระองค์ พระบิดาเจ้าข้า พระโลหิตของข้าพระองค์ พระโลหิตของข้าพระองค์ พระโลหิตของข้าพระองค์” จากนั้นข้าพเจ้าเห็นความสว่างอันเจิดจ้ายิ่งนักส่องออกมาจากพระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่งใหญ่สีขาว และแผ่ไปรอบพระเยซู แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งซึ่งได้รับมอบหมายจากพระเยซู บินอย่างรวดเร็วไปหาทูตสวรรค์สี่องค์ที่มีงานต้องทำบนแผ่นดินโลก โบกบางสิ่งขึ้นลงในมือของเขา และร้องด้วยเสียงอันดังว่า “หยุดก่อน หยุดก่อน หยุดก่อน หยุดก่อน จนกว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจะได้รับการประทับตราที่หน้าผากของพวกเขา” (EW 38.1)

I asked my accompanying angel the meaning of what I heard, and what the four angels were about to do. **He said to me that it was God that restrained the powers, and that He gave His angels charge over things on the earth; that the four angels had power from God to hold the four winds, and that they were about to let them go; but while their hands were loosening, and the four winds were about to blow, the merciful eye of Jesus gazed on the remnant that were not sealed**, and He raised His hands to the Father and pleaded with Him that He had spilled His blood for them. Then another angel was commissioned to fly swiftly to the four angels and bid them hold, until the servants of God were sealed with the seal of the living God in their foreheads. (EW 38.2)

ข้าพเจ้าถามทูตสวรรค์ที่มากับข้าพเจ้าถึงความหมายของสิ่งที่ได้ยิน และถามว่าทูตสวรรค์สี่องค์นั้นกำลังจะทำอะไร **ท่านบอกข้าพเจ้าว่า พระเจ้านี่เองที่ทรงยับยั้งอำนาจต่าง ๆ ไว้ และพระองค์ทรงมอบหมายให้ทูตสวรรค์ของพระองค์ดูแลสิ่งต่าง ๆ บนแผ่นดินโลก ทูตสวรรค์ทั้งสี่องค์ได้รับฤทธิ์อำนาจจากพระเจ้าให้ยึดลมทั้งสี่ไว้ และกำลังจะปล่อยลมเหล่านั้นไป แต่ขณะที่มือของพวกท่านกำลังคลายออก และลมทั้งสี่กำลังจะพัด พระเนตรอันเปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระเยซูก็ทอดมองไปยังคนที่เหลืออยู่ซึ่งยัง**

ไม่ได้รับการประทับตรา และพระองค์ทรงชูพระหัตถ์ขึ้นต่อพระบิดา ทูลวิงวอนต่อพระองค์ว่าพระองค์ได้ทรงหลั่งพระโลหิตของพระองค์เพื่อคนเหล่านั้น แล้วทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ได้รับมอบหมายให้บินไปอย่างรวดเร็วยังทูตสวรรค์ทั้งสี่ และสั่งให้พวกท่านหยุดไว้ก่อน จนกว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจะได้รับการประทับตราด้วยตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ที่หน้าผากของพวกเขา (EW 38.2)

We see that the angels of God are restraining the forces of evil until the servants of God are sealed. When this work is done and Jesus leaves the sanctuary, then the winds are released and Satan is given full control to plunge the world into the great time of trouble that follows the pattern of the destruction of Jerusalem:

เราเห็นว่าทูตสวรรค์ของพระเจ้ากำลังยับยั้งกำลังของความชั่วร้ายไว้ จนกว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจะได้รับการประทับตรา เมื่องานนี้เสร็จสิ้นและพระเยซูเสด็จออกจากสถานนมัสการแล้ว ลมเหล่านั้นก็จะถูกปล่อยออกไป และซาตานจะได้รับอำนาจควบคุมอย่างเต็มที่ เพื่อผลักโลกนี้ให้ดิ่งลงสู่วิกฤตกาลครั้งใหญ่ ซึ่งดำเนินไปตามรูปแบบเดียวกับการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ดังนี้

When He leaves the sanctuary, darkness covers the inhabitants of the earth. In that fearful time the righteous must live in the sight of a holy God without an intercessor. **The restraint which has been upon the wicked is removed, and Satan has entire control of the finally impenitent**. God's long-suffering has ended. The world has rejected His mercy, despised His love, and trampled upon His law. **The wicked have passed the boundary of their probation; the Spirit of God, persistently resisted, has been at last withdrawn. Unsheltered by divine grace, they have no protection from the wicked one. Satan will then plunge the inhabitants of the earth into one great, final trouble. As the angels of God cease to hold in check the fierce winds of human passion, all the elements of strife will be let loose. The whole world will be involved in ruin more terrible than that which came upon Jerusalem of old**. (GC 614.1)

เมื่อพระองค์เสด็จออกจากสถานนมัสการ ความมืดก็ปกคลุมชาวโลกทั้งหลาย ในเวลาอันน่าสะพรึงกลัวนั้น คนชอบธรรมจะต้องดำรงชีวิตอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้บริสุทธิ์โดยปราศจากคนกลาง **การยับยั้งที่เคยมีอยู่เหนือคนชั่วถูกถอนออกไป และซาตานมีอำนาจควบคุมผู้ที่ไม่ยอมสำนึกผิดในที่สุดอย่างสิ้นเชิง** ความอดกลั้นพระทัยของพระเจ้าได้สิ้นสุดลงแล้ว โลกได้ปฏิเสธ

พระเมตตาของพระองค์ ดูหมิ่นความรักของพระองค์ และเหยียบย่ำพระบัญญัติของพระองค์ **คนชั่วได้ล่วงพ้นเขตแดนแห่งเวลารอลงอาญาของพวกเขาไปแล้ว พระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งถูกต่อต้านอย่างดื้อดึงเรื่อยมา ในที่สุดก็ถูกถอนออกไป เมื่อไม่มีพระคุณของพระเจ้าคุ้มกำบัง พวกเขาจึงไม่มีการปกป้องจากมารร้าย แล้วซาตานก็จะผลักชาวโลกทั้งหลายให้ดิ่งลงสู่ความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ครั้งสุดท้าย เมื่อทูตสวรรค์ของพระเจ้าเลิกยับยั้งลมอันร้ายกาจแห่งตัณหาของมนุษย์ กำลังทั้งสิ้นแห่งการวิวาทก็จะถูกปล่อยออกมา ทั่วทั้งโลกจะตกอยู่ในความพินาศที่ร้ายแรงยิ่งกว่าที่เกิดกับกรุงเยรูซาเล็มในสมัยโบราณ** (GC 614.1)

So, the same destroying angel who passed through Egypt to destroy the first-born will pass through again to destroy all who have not the mark of God.

ดังนั้น ทูตสวรรค์ผู้ทำลายองค์เดียวกันที่เคยผ่านไปทั่วอียิปต์เพื่อทำลายลูกหัวปี จะผ่านไปอีกครั้งหนึ่งเพื่อทำลายทุกคนที่ไม่มีเครื่องหมายของพระเจ้า

Again we ask, who is this destroying angel? We already stated it was Satan, but do we have more evidences for this claim? Here is the answer:

ขอถามอีกครั้งว่า ทูตสวรรค์ผู้ทำลายองค์นี้คือใคร เราได้กล่าวไปแล้วว่าคือซาตาน แต่เรามีหลักฐานเพิ่มเติมสำหรับข้ออ้างนี้หรือไม่ นี่คือคำตอบ

> “Just before the firstborn were slain in Egypt, the Lord instructed the Israelites to gather their children into their houses with them, and to strike the lintel and the two side posts of their doors with blood, so that when the destroying angel went through the land, he would recognize the houses thus marked as the dwelling places of Christ's followers, and pass over them.
>
> “ก่อนที่ลูกหัวปีจะถูกฆ่าในอียิปต์ไม่นาน พระยาห์เวห์ทรงสั่งชนอิสราเอลให้รวบรวมลูกหลานของตนเข้ามาอยู่ในบ้านพร้อมกับตน และให้ใช้เลือดทาที่วงกบประตูด้านบนและเสาประตูทั้งสองข้าง เพื่อว่าเมื่อทูตสวรรค์ผู้ทำลายผ่านไปทั่วแผ่นดิน เขาจะรู้ว่าบ้านที่มีเครื่องหมายเช่นนี้เป็นที่อาศัยของบรรดาผู้ติดตามพระคริสต์ และจะผ่านเว้นบ้านเหล่านั้นไป

Today we must gather our children about us, if we desire to save them from the destructive power of **THE EVIL ONE**. The conflict between Christ and Satan will increase in intensity until the end of this earth's history. We are to have faith in the blood of Christ, in order that we may pass safely through the perilous times just before us." (2SAT 199)

วันนี้เราต้องรวบรวมลูก ๆ ของเราไว้รอบตัวเรา หากเราปรารถนาจะช่วยพวกเขาให้พ้นจากอำนาจทำลายล้างของ**มารร้าย** ความขัดแย้งระหว่างพระคริสต์กับซาตานจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงที่สุดปลายแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ เราต้องมีความเชื่อในพระโลหิตของพระคริสต์ เพื่อเราจะผ่านพ้นเวลาอันตรายที่อยู่ตรงหน้าเราไปได้อย่างปลอดภัย" (2SAT 199)

I think this quote resolves all our doubts. There is only one who is the evil one and who is the destroyer from the beginning, SATAN!

ผมคิดว่าข้อความนี้ขจัดข้อสงสัยทั้งหมดของเราแล้ว มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมารร้ายและเป็นผู้ทำลายมาตั้งแต่ต้น นั่นคือ **ซาตาน**

Jesus knocks; will you open the door unto Him? **Shall He be compelled to write upon the lintel of the doorway, in the place of His blood that cleanseth from all sin, the**

sentence that leaves you to the power of the destroying angels? "He is joined to his idols." Guardian angels, "let him alone." [Hosea 4:17.] "How often I would have gathered thy children together even as a hen gathereth her chickens under her wings and ye would not." [Matthew 23:37.] To all who will open the door, Jesus comes in and takes possession. (Lt 30a, 1892)

พระเยซูทรงเคาะประตู ท่านจะเปิดประตูรับพระองค์หรือไม่ **พระองค์จะทรงถูกบังคับให้เขียนบนวงกบประตูด้านบน แทนที่จะเป็นพระโลหิตของพระองค์ซึ่งชำระบาปทั้งสิ้น ด้วยคำตัดสินที่ปล่อยท่านไว้ในอำนาจของทูตสวรรค์ผู้ทำลายหรือ ที่ว่า "เขาผูกพันอยู่กับรูปเคารพของเขาแล้ว" และตรัสแก่ทูตสวรรค์ผู้พิทักษ์ว่า "ปล่อยเขาไว้ตามลำพังเถิด"** [โฮเชยา 4:17] "เราใคร่จะรวบรวมลูก ๆ ของเจ้าไว้บ่อยเพียงใด เหมือนแม่ไก่ที่กกลูกไว้ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอม" [มัทธิว 23:37] สำหรับทุกคนที่จะเปิดประตู พระเยซูจะเสด็จเข้ามาและทรงครอบครอง (Lt 30a, 1892)

5. แล้ว “ทูตสวรรค์ของพระเจ้า” เล่า

In sorrow Jesus withdraws from those who refuse to come into His full protection. They are left to the power of the destroyer. But there are some quotes that seem to state that it was an angel of God. What do we make of this quote?

ด้วยความโศกเศร้า พระเยซูทรงถอนพระองค์ออกจากผู้ที่ปฏิเสธจะเข้ามาอยู่ในความคุ้มครองอันบริบูรณ์ของพระองค์ พวกเขาจึงถูกปล่อยไว้ในอำนาจของผู้ทำลาย แต่ก็มีข้อความบางตอนที่ดูเหมือนจะระบุว่าผู้นั้นคือทูตสวรรค์ของพระเจ้า เราจะเข้าใจข้อความนี้อย่างไร

> ...the angel of God would be passing through the land of Egypt doing his dreadful work, slaying the first-born of man and the first-born of beast. (1SP 199)
>
> ...ทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะผ่านไปทั่วแผ่นดินอียิปต์ ทำงานอันน่าสยดสยองของเขา คือฆ่าลูกหัวปีของมนุษย์และลูกหัวปีของสัตว์ (1SP 199)

Are we to take this quote and throw out the rest of our study so far? There are two ways to resolve this by taking in all the facts.

เราควรยึดข้อความนี้แล้วทิ้งผลการศึกษาทั้งหมดที่ผ่านมาหรือ มีอยู่สองวิธีที่จะคลี่คลายเรื่องนี้ได้ โดยพิจารณาข้อเท็จจริงทั้งหมดประกอบกัน

1. Even fallen angels can be referred to as angels of God. This is because God takes responsibility. See texts where God "sends" evil spirits. For example:

1. แม้แต่ทูตสวรรค์ที่ตกไปในบาปก็อาจถูกเรียกว่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้ ทั้งนี้เพราะพระเจ้าทรงรับผิดชอบ ให้ดูข้อพระคัมภีร์ที่พระเจ้าทรง "ส่ง" วิญญาณชั่ว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Judges 9:23 God sent an evil spirit between Abimelech and the men of Shechem; and the men of Shechem dealt treacherously with Abimelech.

ผู้วินิจฉัย 9:23 พระเจ้าทรงส่งวิญญาณชั่วเข้าแทรกระหว่างอาบีเมเลคกับชาวเมืองเชเคม ชาวเมืองเชเคมจึงทรยศต่ออาบีเมเลค

1 Samuel 16:23 And it came to pass, when **the evil spirit from God** was upon Saul, that David took an harp and played with his hand...

1 ซามูเอล 16:23 อยู่มาเมื่อ**วิญญาณชั่วจากพระเจ้า**มาสิงซาอูลเมื่อไร ดาวิดก็หยิบพิณเขาคู่ใช้มือดีดถวาย...

1 Kings 22:23 Now therefore, behold, **the LORD hath put a lying spirit in the mouth of all these thy prophets**, and the LORD hath spoken evil concerning thee.

1 พงศ์กษัตริย์ 22:23 ฉะนั้นบัดนี้ ดูสิ **พระยาห์เวห์ทรงใส่วิญญาณมุสาในปากของผู้เผยพระวจนะทั้งหมดนี้ของฝ่าพระบาท** และพระยาห์เวห์ได้ตรัสเรื่องร้ายเกี่ยวกับฝ่าพระบาท

Are we to understand that God is directly doing this? That He is working directly with evil angels? Adam Clarke, in his commentary on the last verse, explains it clearly:

เราจะต้องเข้าใจหรือว่าพระเจ้าทรงกระทำสิ่งนี้โดยตรง ว่าพระองค์ทรงทำงานร่วมกับทูตสวรรค์ชั่วร้ายโดยตรง อาดัม คลาร์ก ได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนในอรรถาธิบายของเขาเกี่ยวกับข้อสุดท้ายนี้ว่า

“He hath *permitted* or *suffered* a lying spirit to influence thy prophets. Is it requisite again to remind the reader that the Scriptures repeatedly represent God as *doing* what, in the course of his providence, he only *permits* or *suffers* to be done? Nothing can be done in heaven, in earth, or hell, but either by his immediate *energy* or *permission*. This is the reason why the Scripture speaks as above.” [italics in original commentary on 1 Kings 22:23]

“พระองค์ทรง**อนุญาต**หรือทรง**ยอมให้**วิญญาณมุสามีอิทธิพลต่อผู้เผยพระวจนะของท่าน จำเป็นหรือที่จะต้องเตือนผู้อ่านอีกครั้งว่าพระคัมภีร์กล่าวถึงพระเจ้าซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าทรง**กระทำ**สิ่งที่ตามการทรงจัดเตรียมของพระองค์นั้น พระองค์เพียงแต่ทรง**อนุญาต**หรือทรง**ยอมให้**เกิดขึ้นเท่านั้น ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นได้ในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก หรือในนรก นอกจากโดย**ฤทธิ์อำนาจ**โดยตรงของพระองค์หรือโดย**การอนุญาต**ของพระองค์ นี่คือเหตุผลที่พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างข้างต้น” [ตัวเอนตามต้นฉบับอรรถาธิบาย 1 พงศ์กษัตริย์ 22:23]

We remember that Psalm 78:49, talking about the coming out of Egypt said:

ขอให้เราระลึกว่าสดุดี 78:49 ซึ่งกล่าวถึงการออกจากอียิปต์นั้นได้กล่าวว่า

Psalm 78:49 He (God) cast upon them the fierceness of his anger, wrath, and indignation, and trouble, by **sending** (Hebrew can be 'releasing') **evil angels among them**.

สดุดี 78:49 (ฉบับ KJV) พระองค์ (พระเจ้า) ทรงปล่อยความกริ้วดุร้ายของพระองค์มาเหนือเขา ทั้งพระพิโรธ ความกริ้ว และความทุกข์ลำบาก โดย**ส่ง** (ภาษาฮีบรูอาจแปลได้ว่า 'ปล่อย') **เหล่าทูตสวรรค์ชั่วร้ายท่ามกลางเขา**

2. The other option is the angel of God referred to here is the angel that orders guardian angels to stand down. In this scenario, this angel would be going to each house, seeing if there was the blood of the Passover there, and then telling the angel of that house to stop protecting. Then Satan

would have power to do as he will. We remind the reader again of the quote just mentioned:

2. อีกทางเลือกหนึ่งคือ ทูตสวรรค์ของพระเจ้าที่กล่าวถึงในที่นี้คือทูตสวรรค์ที่สั่งให้ทูตสวรรค์ผู้พิทักษ์ถอนตัวออก ตามภาพนี้ ทูตสวรรค์องค์นี้จะไปยังแต่ละบ้าน ดูว่ามีเลือดปัสกาอยู่ที่นั่นหรือไม่ แล้วจึงบอกทูตสวรรค์ประจำบ้านนั้นให้หยุดปกป้อง จากนั้นซาตานก็จะมีอำนาจทำตามที่มันต้องการ ขอย้ำเตือนผู้อ่านอีกครั้งถึงข้อความที่เพิ่งกล่าวไปว่า

> Shall He be compelled to write upon the lintel of the doorway, in the place of His blood that cleanseth from all sin, **the sentence that leaves you to the power of the destroying angels? "He is joined to his idols." Guardian angels, "let him alone."** (Lt 30a, 1892)
>
> พระองค์จะทรงถูกบังคับให้เขียนบนวงกบประตูด้านบน แทนที่จะเป็นพระโลหิตของพระองค์ซึ่งชำระบาปทั้งสิ้น **ด้วยคำตัดสินที่ปล่อยท่านไว้ในอำนาจของทูตสวรรค์ผู้ทำลายหรือ ที่ว่า "เขาผูกพันอยู่กับรูปเคารพของเขาแล้ว" และตรัสแก่ทูตสวรรค์ผู้พิทักษ์ว่า "ปล่อยเขาไว้ตามลำพังเถิด"** (Lt 30a, 1892)

To add weight to the fact that this is not a holy angel directly murdering, we read a little further on in SP vol 1 about the "angel of God" that:

เพื่อเพิ่มน้ำหนักให้กับข้อเท็จจริงที่ว่านี่ไม่ใช่ทูตสวรรค์บริสุทธิ์ที่ลงมือฆ่าโดยตรง ให้เราอ่านต่อไปอีกเล็กน้อยใน *Spirit of Prophecy* เล่ม 1 เกี่ยวกับ "ทูตสวรรค์ของพระเจ้า" องค์นี้ ซึ่งกล่าวว่า

> The blood sprinkled upon the door-posts pre-figured the atoning blood of Christ, and also the continual dependence of sinful man upon the merits of that blood for safety **from the power of Satan**, and for final redemption. (1SP 201.1)
>
> เลือดที่ประพรมบนเสาประตูนั้นเป็นภาพล่วงหน้าของพระโลหิตแห่งการลบมลทินบาปของพระคริสต์ และเป็นภาพของการที่มนุษย์คนบาปต้องพึ่งพาคุณความดีของพระโลหิตนั้นอยู่เสมอ เพื่อความปลอดภัย**จากอำนาจของซาตาน** และเพื่อการไถ่ครั้งสุดท้าย (1SP 201.1)

So in the same chapter Sister White is saying that the blood on the door-posts, representing the blood of Christ, protected "from the power of Satan." If it was a holy angel

killing the children, then Christ's blood would not be protecting from "the power of Satan," it would be protecting from "the power of God."

ดังนั้นในบทเดียวกันนี้ เอลเลน ไวท์ กำลังกล่าวว่าเลือดที่เสาประตู ซึ่งเป็นภาพแทนพระโลหิตของพระคริสต์ ปกป้อง "จากอำนาจของซาตาน" หากผู้ที่ฆ่าเด็ก ๆ เป็นทูตสวรรค์บริสุทธิ์ พระโลหิตของพระคริสต์ก็คงไม่ได้ปกป้องจาก "อำนาจของซาตาน" แต่คงจะเป็นการปกป้องจาก "ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า"

Ellen White would seem to be using language that reflects the language of the Bible, and in her later writings she would explain what is happening more clearly than at the time she wrote Spirit of Prophecy vol. 1. God has allowed ambiguity in the text so that we would be forced to study deeper.

ดูเหมือนว่าเอลเลน ไวท์ ใช้ถ้อยคำที่สะท้อนภาษาของพระคัมภีร์ และในงานเขียนช่วงหลังของเธอ เธอได้อธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นชัดเจนกว่าตอนที่เธอเขียน *Spirit of Prophecy* เล่ม 1 พระเจ้าทรงยอมให้มีความคลุมเครืออยู่ในเนื้อความ เพื่อเราจะถูกผลักดันให้ศึกษาลึกลงไปยิ่งขึ้น

The whole process of the withdrawal of protection and subsequent destruction is laid out in detail in the first chapter of Great Controversy – 'The Destruction of Jerusalem.' The Spirit of prophecy makes the parallel between the destruction of Jerusalem and when Christ said "your house is left unto you desolate." This parallel is important because it provides more clues to what happened in Egypt.

กระบวนการทั้งหมดของการถอนความคุ้มครองออกและความพินาศที่ตามมานั้น ได้อธิบายไว้อย่างละเอียดในบทแรกของหนังสือ *Great Controversy* (ปลายทางแห่งความหวัง) คือบท "การทำลายกรุงเยรูซาเล็ม" เอลเลน ไวท์ ได้เทียบเคียงการทำลายกรุงเยรูซาเล็มกับตอนที่พระคริสต์ตรัสว่า "บ้านเมืองของเจ้าจะถูกทิ้งร้าง" การเทียบเคียงนี้สำคัญ เพราะให้เบาะแสเพิ่มเติมว่าเกิดอะไรขึ้นในอียิปต์ (ดูหนังสือเล่มเล็ก รูปแบบการพิพากษาของพระเจ้า)

> **The Jews had forged their own fetters; they had filled for themselves the cup of vengeance**. In the utter destruction that befell them as a nation, and in all the woes that followed

them in their dispersion, they were but reaping the harvest which their own hands had sown. Says the prophet: “O Israel, thou hast destroyed thyself;” “for thou hast fallen by thine iniquity.” Hosea 13:9; 14:1. **Their sufferings are often represented as a punishment visited upon them by the direct decree of God. It is thus that the great deceiver seeks to conceal his own work.** By stubborn rejection of divine love and mercy, the Jews had caused the protection of God to be withdrawn from them, and Satan was permitted to rule them according to his will. **The horrible cruelties enacted in the destruction of Jerusalem are a demonstration of Satan's vindictive power over those who yield to his control.** (GC 35.3)

พวกยิวได้ตีตรวนของตนเองขึ้นมา พวกเขาได้เทถ้วยแห่งการแก้แค้นให้เต็มด้วยตัวของพวกเขาเอง ในความพินาศย่อยยับที่เกิดกับพวกเขาในฐานะชนชาติหนึ่ง และในความทุกข์ทั้งสิ้นที่ติดตามพวกเขาไปในการกระจัดกระจาย พวกเขาเพียงแต่กำลังเก็บเกี่ยวผลที่มือของพวกเขาเองได้หว่านไว้ ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า “โอ อิสราเอลเอ๋ย เจ้าได้ทำลายตัวเจ้าเอง” “เพราะเจ้าได้ล้มลงเพราะความบาปผิดของเจ้า” โฮเชยา 13:9; 14:1 **ความทุกข์ทรมานของพวกเขามักถูกนำเสนอว่าเป็นการลงโทษที่มาถึงพวกเขาโดยพระบัญชาโดยตรงของพระเจ้า จอมหลอกลวงใช้วิธีนี้เองในการ**

อำพรางผลงานของมัน โดยการปฏิเสธความรักและพระเมตตาของพระเจ้าอย่างดื้อดึง พวกยิวจึงเป็นเหตุให้ความคุ้มครองของพระเจ้าถูกถอนออกไปจากพวกเขา และซาตานได้รับอนุญาตให้ปกครองพวกเขาตามใจของมัน **ความโหดร้ายทารุณอันน่าสยดสยองที่เกิดขึ้นในการทำลายกรุงเยรูซาเล็มนั้น เป็นการสำแดงถึงอำนาจอาฆาตพยาบาทของซาตานเหนือผู้ที่ยอมจำนนต่อการควบคุมของมัน** (GC 35.3)

It was the same process of destruction in both Egypt and Jerusalem; they were left to the power of Satan. This is the process of how the judgments of God take place.

เป็นกระบวนการแห่งความพินาศแบบเดียวกันทั้งในอียิปต์และในกรุงเยรูซาเล็ม คือพวกเขาถูกปล่อยไว้ในอำนาจของซาตาน นี่คือกระบวนการที่การพิพากษาของพระเจ้าเกิดขึ้น

I was shown that the judgments of God would not come directly out from the Lord upon them, but in this way: They place themselves beyond His protection. He warns, corrects, reproves, and points out the only path of safety; then if those who have been the objects of His special care will follow their own course independent of the Spirit of God, **after repeated warnings, if they choose their own way,**

then He does not commission His angels to prevent Satan's decided attacks upon them. (14MR 3)

ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงว่า การพิพากษาของพระเจ้าจะไม่ได้มาจากพระยาห์เวห์ถึงพวกเขาโดยตรง แต่มาในทางนี้ คือพวกเขาวางตัวเองไว้พ้นจากความคุ้มครองของพระองค์ พระองค์ทรงเตือน ทรงแก้ไข ทรงตำหนิ และทรงชี้ให้เห็นหนทางแห่งความปลอดภัยเพียงทางเดียว แล้วถ้าผู้ที่เคยเป็นเป้าหมายแห่งการดูแลเป็นพิเศษของพระองค์ จะดำเนินตามทางของตนเองโดยไม่ขึ้นกับพระวิญญาณของพระเจ้า **หลังจากการเตือนแล้วเตือนอีก ถ้าพวกเขายังเลือกทางของตนเอง เมื่อนั้นพระองค์ก็จะไม่ทรงมอบหมายให้ทูตสวรรค์ของพระองค์ขัดขวางการโจมตีที่ซาตานตั้งใจกระทำต่อพวกเขา** (14MR 3)

And once again we are told:

และเราได้รับการบอกกล่าวอีกครั้งหนึ่งว่า

God keeps a reckoning with the nations. Not a sparrow falls to the ground without His notice. Those who work evil toward their fellow men, saying, How doth God know? will one day be called upon to meet long-deferred vengeance. In this age a more than common contempt is shown to God. Men have reached a point in insolence and disobedience which shows

that their cup of iniquity is almost full. Many have well-nigh passed the boundary of mercy. Soon God will show that He is indeed the living God. He will say to the angels, “No longer combat Satan in his efforts to destroy. **Let him work out his malignity upon the children of disobedience**; for the cup of their iniquity is full. They have advanced from one degree of wickedness to another, adding daily to their lawlessness. I will no longer interfere to prevent **THE DESTROYER** from doing his work.” (RH, September 17, 1901)

พระเจ้าทรงบันทึกบัญชีไว้กับบรรดาประชาชาติ ไม่มีนกกระจอกสักตัวตกถึงดินโดยที่พระองค์ไม่ทรงสังเกตเห็น บรรดาผู้ที่ทำชั่วต่อเพื่อนมนุษย์ของตน แล้วกล่าวว่า “พระเจ้าจะทรงทราบได้อย่างไร” วันหนึ่งจะถูกเรียกให้มาเผชิญกับการแก้แค้นที่ถูกหน่วงไว้นาน ในยุคนี้มีการดูหมิ่นพระเจ้ามากยิ่งกว่าปกติ มนุษย์มาถึงจุดแห่งความยโสและการไม่เชื่อฟัง ซึ่งแสดงว่าถ้วยแห่งความบาปผิดของพวกเขาเกือบเต็มแล้ว หลายคนเกือบจะล่วงพ้นเขตแดนแห่งพระเมตตาไปแล้ว ในไม่ช้าพระเจ้าจะทรงสำแดงว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่จริง พระองค์จะตรัสกับเหล่าทูตสวรรค์ว่า “อย่าต่อสู้กับซาตานในความพยายามทำลายของมันอีกต่อไป **จงปล่อยให้มันระบายความมุ่งร้ายของมันลงบนลูก ๆ แห่งการไม่เชื่อฟัง** เพราะถ้วยแห่งความบาปผิดของพวกเขาเต็ม

แล้ว พวกเขาได้ก้าวจากความชั่วร้ายขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่ง เพิ่มความไร้ธรรมบัญญัติของตนขึ้นทุกวัน เราจะไม่เข้าไปแทรกแซงเพื่อขัดขวาง**ผู้ทำลาย**ไม่ให้ทำงานของมันอีกต่อไป” (RH, 17 กันยายน ค.ศ. 1901)

Pharaoh had his sowing time, and he also had his reaping time. He sowed resistance and obstinacy. He sowed the seed in the soil. **No new power was put into operation by God**. The seed was left to spring up; the man was permitted to act out his true character. **When the Lord sees unbelief in the heart against light and evidence, all he has to do is to let the human agent alone**; for the seed put into the soil will bring forth seed after its kind. Many have been sowing the seed of unbelief, and if this seed is cultivated, it will produce a harvest that will not be so pleasant to reap as the seed is to sow. When Pharaoh refused to heed the messages and admonitions of God, and was not admonished by the first miracle that God worked to convince him, he was in a condition more easily to say, “I will,” and “I will not.” His independent resistance produced a harvest after its kind, and all the evidences that God gave to set his steps in the right path, only served to fasten him in unbelief and rebellion. He went on from one degree of resistance and wilful disobedience of God to

another degree, just as the ungodly of all ages have done, and will do to the close of time, until he finally looked upon the dead face of his first-born. The character revealed by Pharaoh is similar to that of all the impenitent. **God destroys no man; but after a time the wicked are given up to the destruction they have wrought for themselves.** (YI, November 30, 1893 par. 6)

ฟาโรห์มีเวลาหว่านของเขา และเขาก็มีเวลาเก็บเกี่ยวของเขาด้วย เขาหว่านการต่อต้านและความดื้อรั้น เขาหว่านเมล็ดลงในดิน **พระเจ้าไม่ได้ทรงนำอำนาจใหม่ใด ๆ เข้ามาทำงาน** เมล็ดนั้นถูกปล่อยให้งอกขึ้นเอง ชายผู้นั้นได้รับอนุญาตให้แสดงอุปนิสัยที่แท้จริงของเขาออกมา **เมื่อพระยาห์เวห์ทรงเห็นความไม่เชื่อในใจที่ต่อต้านความสว่างและหลักฐาน สิ่งเดียวที่พระองค์ต้องทำคือปล่อยมนุษย์ผู้นั้นไว้ตามลำพัง** เพราะเมล็ดที่หว่านลงในดินจะเกิดผลตามชนิดของมัน หลายคนได้หว่านเมล็ดแห่งความไม่เชื่อ และหากเมล็ดนี้ได้รับการบำรุงเลี้ยง ก็จะเกิดผลเก็บเกี่ยวที่ไม่น่ารื่นรมย์เท่ากับตอนหว่าน เมื่อฟาโรห์ปฏิเสธที่จะฟังพระดำรัสและคำตักเตือนของพระเจ้า และไม่ยอมรับคำตักเตือนจากการอัศจรรย์ครั้งแรกที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อให้เขาเชื่อ เขาก็ยิ่งอยู่ในสภาพที่จะพูดได้ง่ายขึ้นว่า “ข้าจะทำ” และ “ข้าจะไม่ทำ” การต่อต้านตามใจตนเองของเขาเกิดผลตามชนิดของมัน และหลักฐานทั้งสิ้นที่

พระเจ้าประทานให้เพื่อนำย่างก้าวของเขาไปในทางที่ถูกต้อง กลับกลายเป็นเพียงสิ่งที่ตรึงเขาไว้ในความไม่เชื่อและการกบฏ เขาก้าวจากการต่อต้านและการจงใจไม่เชื่อฟังพระเจ้าขั้นหนึ่งไปสู่อีกขั้นหนึ่ง เช่นเดียวกับที่คนอธรรมทุกยุคสมัยได้กระทำ และจะกระทำต่อไปจนสิ้นยุค จนในที่สุดเขาก็ได้มองดูใบหน้าที่ไร้ชีวิตของลูกหัวปีของเขา อุปนิสัยที่ฟาโรห์เปิดเผยออกมานั้นก็เหมือนกับอุปนิสัยของทุกคนที่ไม่ยอมสำนึกผิด **พระเจ้าไม่ทรงทำลายผู้ใดเลย แต่เมื่อถึงเวลาหนึ่ง คนชั่วก็ถูกปล่อยให้ตกอยู่กับความพินาศที่พวกเขาได้ก่อขึ้นเพื่อตนเอง** (YI, 30 พฤศจิกายน ค.ศ. 1893 ย่อหน้า 6)

No new power was introduced to destroy Egypt. Egypt was given up because of the wicked rebellion they had wrought for themselves. It is true that God worked the miracle to reveal the serpents in the beginning to show them that Satan would be allowed to use power to destroy, but God did not do this work of destruction on Egypt.

ไม่มีอำนาจใหม่ใดถูกนำเข้ามาเพื่อทำลายอียิปต์ อียิปต์ถูกปล่อยไป เพราะการกบฏชั่วร้ายที่พวกเขาได้ก่อขึ้นเพื่อตนเอง เป็นความจริงที่พระเจ้าทรงกระทำการอัศจรรย์เพื่อเปิดเผยเรื่องงูตั้งแต่ต้น

เพื่อแสดงให้พวกเขาเห็นว่าซาตานจะได้รับอนุญาตให้ใช้อำนาจในการทำลาย แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงกระทำงานแห่งการทำลายนี้ต่ออียิปต์

Dear brothers and sisters, in Egypt God commanded that only the first-born were to be left in the hand of the destroyer. In the time of the end He will sorrowfully command that all who are disobedient to the good news of the gospel to be left to the hand of the enemy. As Jesus wept over Jerusalem, so He will weep over our whole world that refused Him entrance.

พี่น้องที่รักทั้งหลาย ในอียิปต์ พระเจ้าทรงบัญชาให้ปล่อยเฉพาะลูกหัวปีเท่านั้นไว้ในมือของผู้ทำลาย ในวาระสุดท้าย พระองค์จะทรงบัญชาด้วยความโศกเศร้าว่า ให้ทุกคนที่ไม่เชื่อฟังข่าวดีแห่งข่าวประเสริฐถูกปล่อยไว้ในมือของศัตรู เหมือนที่พระเยซูทรงกันแสงเหนือกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ก็จะทรงกันแสงเหนือโลกทั้งใบของเราที่ปฏิเสธไม่ยอมให้พระองค์เข้ามา

As the Lord stood at the door of the faithful in Egypt because of the blood of the sacrificed lamb, so the Lord will

stand again in defence of all those who have washed their robes in the blood of the true Lamb that flowed at Calvary.

เหมือนที่พระยาห์เวห์ทรงยืนอยู่ที่ประตูของผู้สัตย์ซื่อในอียิปต์ เพราะเลือดของลูกแกะที่ถวายบูชา พระยาห์เวห์ก็จะทรงยืนขึ้นอีกครั้งเพื่อปกป้องทุกคนที่ได้ชำระล้างเสื้อผ้าของตนในพระโลหิตของพระเมษโปดกที่แท้จริง ซึ่งได้หลั่งไหลที่คาลวารี

May all who read these words be protected in the day of the great slaughter by THE DESTROYER.

ขอให้ทุกคนที่ได้อ่านถ้อยคำเหล่านี้ได้รับการปกป้องในวันแห่งการสังหารครั้งใหญ่โดย**ผู้ทำลาย**

ผู้ทำลาย

ใครคือผู้ทำลายลูกหัวปีในอียิปต์

อพยพ 12:23 เพราะพระยาห์เวห์จะเสด็จผ่านไปเพื่อจะประหารคนอียิปต์ เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นเลือดที่วงกบประตูทั้งด้านบนและด้านข้างทั้งสองข้าง พระยาห์เวห์จะทรงผ่านเว้นประตูนั้น และจะไม่ทรงให้**ผู้สังหาร [ผู้ทำลาย]**เข้าไปในบ้านพวกท่านเพื่อจะประหารท่าน

หากเชื่อว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ประหารเสียเอง นั่นหมายความว่าพระองค์กำลังยับยั้งพระองค์เองหรือ สมเหตุสมผลหรือไม่? และหากพระคริสต์คือผู้ทำลายในคืนนั้น ย่อมหมายความว่าผู้ที่มีพระคริสต์สถิตอยู่ภายใน มี "ผู้ทำลาย" พำนักอยู่ในตัวด้วยหรือ?

ลูกา 9:56 เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อทำลายชีวิตมนุษย์ แต่มาเพื่อช่วยเขาทั้งหลายให้รอด

หนังสือเล่มนี้จะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ซาตานคือ "ผู้ทำลาย" และพระเจ้าทรงเป็น "ผู้ยับยั้ง" ไม่ให้มันกระทำกิจการอันชั่วร้ายของมัน